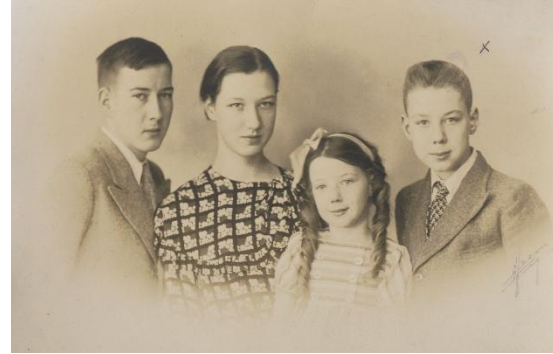

Jan Jozef Lambert van Hoof is geboren op 7 augustus 1922 in Nijmegen. Hij was de zoon van Jan Lambertus van Hoof en Regina Erfgelina Herfkens. Hij had een broer Hendrik (Henk) Arnold (1919) en

twee zussen Gertruda (Truus) Allegonda Regina Maria ((1921) en Maria (Mieke) Theresia Leonie (1930). Zijn vader was leraar boekhouden en handelswetenschappen en ook zijn moeder zat in het onderwijs. Ze woonden op de Museum Kamstraat 64.

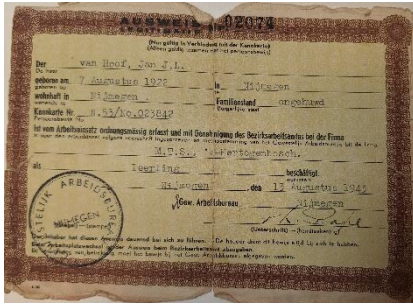
Volgens zijn moeder was Jan een jongen van formaat. Hij was moeilijk te leiden, had een geweldige dadendrang van kind af aan, nam altijd graag zelf het initiatief, zette door en van de ander kant was hij gul, hartelijk en gedienschtig.

Op 23 april 1929 werd de eerste katholieke verkennersgroep in Nijmegen opgericht: de St. Jorishorde. Deze hoorde bij de parochie H. Antonius van Padua. Het hoofdkwartier bevond zich in een houten gebouw achter de kerk aan de Groenestraat. Jan werd op 5 november 1932 geïnstalleerd als welp bij Akela Oomen van de Sint Jorishorde. Een jaar later werd hij helper bij één van de nesten. Van oktober 1934 tot september 1935 was hij verkenners bij de Sint Stephanusgroep en

daarna was hij tot januari 1940 verkenners bij de St Johannes Berchmanstroep. Deze groep was onderdeel van de Petrus Canisiusgroep en was verbonden aan het Petrus Canisiuscollege. Jan haalde verschillende insignes en nam deel aan de 5^e Wereld Jamboree in 1937 in Vogelenzang. Dit was een geweldig feest voor hem. Hij maakte er veel internationale vrienden; Engelsen, Fransen en Polen. Met verschillende bleef hij contact houden. In augustus 1939 ging Jan over naar het Gymnasium. Die zomer ging hij op een kampeertocht naar Noorwegen en viert zijn 18^e verjaardag op zee. Zijn broer Henk werd in 1939 gemobiliseerd.

In de oorlog bleef hij lid van Scouting en na de verkenners werd hij voortrekker bij de Petrus Canisiusstam. Op het Canisiuscollege waren regelmatig opstootjes waarbij leerlingen met de NSB op de vuist ging. In februari 1941 werden zijn broer Henk en Hampie Bijlaard, een medescout, in elkaar geslagen. Na het verbod op Scouting op 2 april 1941 bleven de voortrekkers elkaar ontmoeten. Jan haalde in april 1942 zijn eindexamen. Hij werd leerling aan de MTS in Den Bosch en kreeg hiervoor een Ausweis.

Hij moest wel regelmatig op zijn hoede zijn omdat de Duitsers jonge mannen ronselden en oppakten om tewerkgesteld te worden. Regelmatig verbleef Jan bij boeren in het zuiden van het land. Via het illegale stamwerk werden de Nijmeegse voortrekkers, net als veel studenten, betrokken bij het verzet. Jan bracht illegale blaadjes zoals *Je Maintiendrai*, *Christoffor* en *Vrij Nederland* rond en hielp onderduikers. Later hielp hij met medeleden, zoals zijn vriend Mattheus (Thijs) Lam, militaire inlichtingen te verzamelen.

In het voorjaar van 1943 werd Van Hoof met drie andere aspirant-voortrekkers (roverscouts) van de Petrus Canisiusstam als voortrekker geïnstalleerd door Oubaas Jos de Fraiture. Normaal gebeurde dit in een kapel, maar nu kwamen ze samen op een eenzamen plek in het bos bij De Heilige Landstichting. In mei 1943 worden zijn vrienden van de verkenners, Wim en André van der Veer opgepakt bij de april-mei stakingen en gefusilleerd. Jan is van slag; *'Het waren mijn vrienden, het waren zulke beste kerels.'*

In de zomer van 1944 was hij onderweg naar Venlo met een opdracht van de ondergrondse en bleef een nacht bij de verkenners in Geijsteren bij Venray. De guerrilla scouts, de ondergrondse dassenpatrouille van de St. Dominicusgroep, hield hier een illegaal kamp. Jan was weer even in de sfeer van het bekende verkennersleven en wist de jongens te amuseren met zijn liedjes en zijn blokfluit. Vanuit de tentopening volgden ze het dodelijke spel van zoeklichten en afweergeschut, de felle luchtgevechten en de gierende laatste gang van een getroffen Britse lancaster-bommenwerper, eindigend in een zee van vuur.

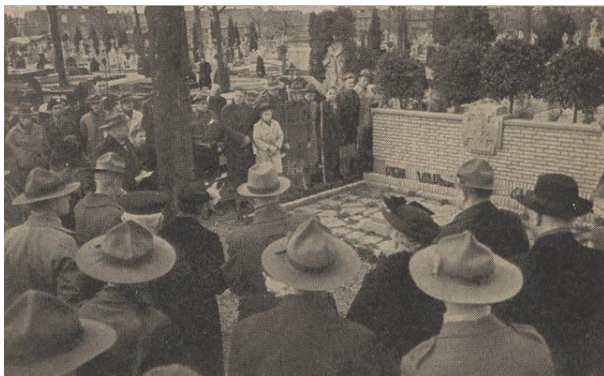
De illegale activiteiten van Jan voerde hij uit onder de vlag van de GDN (Geheime Dienst Nederland) en er werden inlichtingen verzameld, onder andere over de aangebrachte explosieven bij de Waalbrug en de spoorbrug in Nijmegen. Jan van Hoof heette in het verzet "v.d. Stop" met codenaam Q 204, later gewijzigd in J 52 of in groepsvorm J 55. Hij werd in 1944 lid van Roei, Zeil en Motorvereniging 'De Batavier' en kon dit als dekmantel gebruiken. Daarnaast was Jan actief bij de Luchtbescherming. Hij was 'gasverkenner' bij de chemische dienst in Nijmegen.

In september 1944 kwam Nijmegen aan het front te liggen. De stad werd gebombardeerd en op 18 september werd het huis van de familie Van Hoof verwoest. Jan was toen bezig met ondergrondse activiteiten. Men gaat ervan uit dat hij op 18 september explosieven onschadelijk maakte die aan de Waalbrug waren aangebracht door de Duitsers. Volgens een rapport, uitgebracht in 1951 door een commissie, ingesteld door het Ministerie van Oorlog, was een deel van de springladingen nog intact toen de Britten de brug innamen. Toch gaf de

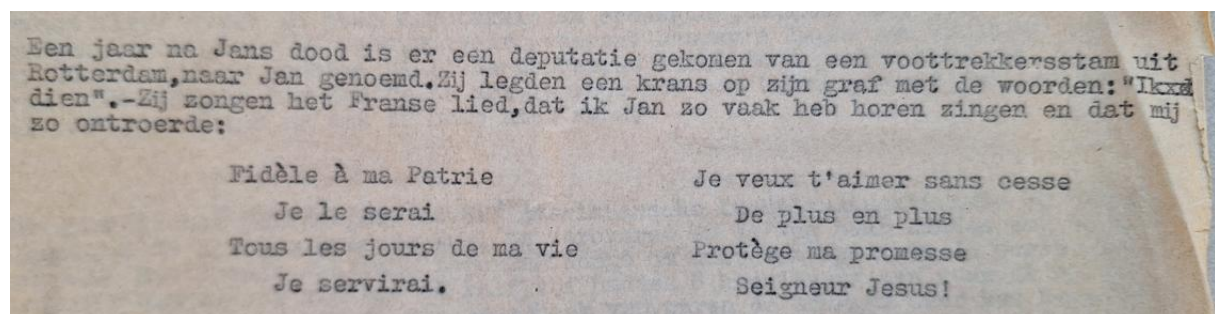
commissie Van Hoof het voordeel van de twijfel, omdat de Duitsers wel degelijk springladingen hadden hersteld na sabotage. Hij kan volgens het oordeel van de commissie niet als redder van de brug worden aangemerkt. Tevens vermoedde de commissie dat de Duitsers de brug niet wilden vernielen, omdat ze deze nodig hadden voor een eventueel tegenoffensief.

Op 19 september 1944 gaf Van Hoof enkele tekeningen af van Duitse versterkingen rond de Waalbrug bij hotel Sionshof vlakbij de Heilig Landstichting. Het hotel was een verzamelpunt voor geallieerde militairen en oorlogsverslaggevers. Vanaf hotel Sionshof vertrok hij die middag om een verkenningswagen van de Royal Engineers door de Nijmeegse binnenstad te loodsen. Op de Nieuwe Markt (vlakbij de spoorbrug) werd het voertuig in brand geschoten. Jan van Hoof werd van de wagen geslingerd. Hij overleefde het voorval, maar werd alsnog opgepakt, mishandeld en ter plaatse om het leven gebracht. Hij is in eerste instantie begraven in het Kronenburg park samen met de Engelse soldaten die met hem omkwamen. Zijn broer en zus werden geïnformeerd dat er wat gebeurd toen ze bij hun verwoeste huis nog wat spullen kwamen ophalen. Ze gingen naar de veldgraven en herkenden Jan. Zijn broer Henk bracht hem naar begraafplaats Rustoord, omdat het katholieke kerkhof onder granaatvuur lag.

In mei 1945 werd Jan van Hoof herbegraven op Begraafplaats Daalseweg. Op zijn graf werd door de Nationale Padvindersraad een monument opgericht dat op 26 februari 1950 werd overgedragen aan de ouders van Jan van Hoof. Vertegenwoordigers van de Jan van Hoofgroepen uit Nijmegen, Gouda, Den Haag, Rotterdam en Leiden waren hierbij aanwezig.

Al direct na de oorlog werden verschillende Scoutinggroepen naar Jan vernoemd. Zijn moeder schreef in december 1945 het levensverhaal van Jan op, om daarmee padvinders te laten weten wie Jan was. Over een voortrekkersstam uit Rotterdam schrijft ze:

Nu herinneren nog drie groepen, in Nijmegen, Gouda en Nieuwegein, aan Jan van Hoof.

In 1950 werd een onderzoek gedaan naar de toedracht van zijn verzetsdaad. De voorzitter van de commissie van onderzoek was Jan Joseph Godfried baron van Voorst tot Voorst jr., de broer van Herman baron van Voorst tot Voorst, hoofdcommissaris van de Verkenner van de Katholieke Jeugdbeweging. Het rapport kwam in 1952 uit en hierin werd geconcludeerd dat *met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid* wordt aangenomen dat Jan van Hoof inderdaad de sabotage aan de springlading van de brug heeft gepleegd. Ook werd geconcludeerd dat hij de postume onderscheiding van de Militaire Willemsorde ten volle heeft gediend.

Tien jaar na zijn dood werd het verzetsmonument op het Keizer Traianusplein, vlakbij de Waalbrug, onthuld, waarmee iedereen geëerd wordt die in het verzet viel voor de bevrijding van Nijmegen. Dit Jan van Hoofmonument is gemaakt door beeldhouwer Marius van Beek, die zelf ook scout en verzetsstrijder was en een bekende van Jan. In 1971 is Jan nogmaals herbegraven op het Erehof van de Algemene begraafplaats Vredenhof in Nijmegen aan de Weg door Jonkerbos.

Op het Ivensplein is een herinneringssteen geplaatst en op de Waalbrug staat een herdenkingsmonument.

Jan van Hoof is postuum onderscheiden met de Militaire Willems-Orde 4e Klasse, de Medal of Freedom (VS) en de King's Commendation for Brave Conduct with Silver Laurel (UK).

Na de Tweede Wereldoorlog is het Erekrus, de onderscheiding voor Moed en de hoogste decoratie van Scouting, omgedoopt tot het Jan van Hoof-kruis.

Meer informatie

[Jan van Hoof - Wikipedia](#)

[Jan Jozef Lambert van Hoof \(oorlogsgravenstichting.nl\)](#)

[Hoof \(noviomagus.nl\)](#)

[Jan van Hoof \(biografischwoordenboek gelderland.nl\)](#)

[Jan Jozef Lambert van Hoof | Erelijst van Gevallenen 1940-1945](#)

[Naam van de groep - Janvanhoof.com](#)

[Jan van Hoof – Scouting Jan van Hoof Nijmegen](#)

[Gedenksteen van Jan van Hoof op het Joris Ivensplein \(noviomagus.nl\)](#)

[Monument Jan van Hoof - Lent - TracesOfWar.nl](#)

[lefthandshake.pdf \(scoutscan.com\)](#)

[Verzetsheld Jan van Hoof - Spannende Geschiedenis](#)

[Lijst van ridders in de Militaire Willems-Orde - Wikipedia](#)

[Vancent Meys. Historie van de Padvinderij in Hilversum - PDF Gratis download](#)

[Nijmegen, eregraf voor Jan van Hoof - Nationaal Comité 4 en 5 mei](#)

[Weest paraat; officiële orgaan van de Nederlandsche Padvindere, jrg 32, 1949-1950, no 6, 1950 » 1950-03 - Pag. 25 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiële orgaan van de Nederlandsche Padvindere, jrg 22, 1937, no 7, 1937 » 1937-07 - Pag. 27 | Delpher](#)

[De Graafschapper » 17 nov 1947 - Art. 14 | Delpher](#)

[Studiezaal Nijmegen - Scouting Jan van Hoof](#)

[Studiezaal Nijmegen - 682 Scouting Jan van Hoof Logboek Sint Jorishorde 1932 - 1980](#)

[Sint Jozef; maandschrift voor het katholieke gezin, jrg 14, 1946, 1946 - Pag. 5 | Delpher](#)

[Nieuwe Winterswijkse courant » 10 maa 1947 - Art. 8 | Delpher](#)

[Provinciale Noord-Brabantsche courant Het huisgezin » 11 sep 1954 - Art. 123 | Delpher](#)

[Studiezaal Nijmegen - Algemeen adresboek stad Nijmegen en omliggende dorpen 1940](#)

[Het verdriet van Nijmegen 1940-1945 - Uitgeverij Vantilt](#)

[248-0741 Dossier - Hoof, Jan Jozef Lambert van \(NIOD Instituut voor Oorlogs-, Holocaust- en Genocidestudies\) - NIOD](#)

[248-0741 Dossier - Hoof, Jan Jozef Lambert van \(NIOD Instituut voor Oorlogs-, Holocaust- en Genocidestudies\) - NIOD](#)

Foto Jan met andere scouts. Jan is tweede van links

Foto: Jan van Hoof (rechts) met zijn broer en twee zussen. Bron: Vrijheidsmuseum

Jan van Hoof	Amsterdam		
	Castricum		Jan Hobergtroep en de Jan van Hoofgroep van de in augustus 1945 opgerichte St. Wilfriedgroep. Opgeheven 2002.
	Cimahi, Indonesië		Opgericht 7 januari 1947
	Den Haag		
	Den Haag		Bestond in 1950
	Den Helder		
	Diemen		
	Gouda		Opgericht 1945
	Hilversum		Opgericht omstreeks 1958 Opgeheven voor 1973
	Joure		Opgericht na de oorlog Opgeheven voor 1973
	Leiden		Bestond in 1950
	Nieuwegein		Opgericht 1945
	Nijmegen		Hernoemd in 1970
	Oss		
Rotterdam	Stam vernoemd	Opgericht 10 mei 1946 Opgeheven 1951	
Schiedam		Opgericht mei 1945 als niet-groepsgebonden stam. Tussen 1979 en 2002 gezamenlijke stam FLG en TONO groep.	
Winterswijk		1947	

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.